

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta

katedra pedagogiky

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Analýza hodnocení závěrečných zkoušek

Analysis of final exam reviews

Autor: Kateřina Pirnerová

Vedoucí práce: PhDr. Helena Marinková, Ph.D.

Studijní program: Specializace v pedagogice

Studijní obor: Učitelství praktického vyučování a odborného výcviku

PRAHA 2021

Odevzdáním této bakalářské práce na téma Analýza hodnocení závěrečných zkoušek potvrzuji, že jsem ji vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně, za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 19.4.2021

Poděkování

Velice děkuji paní PhDr. Heleně Marinkové, Ph.D. za její laskavý přístup a odborné vedení.
Děkuji i své rodině za oporu při studiu a psaní závěrečné práce.

Abstrakt

V této bakalářské práci se zabývám analýzou hodnocení závěrečných praktických zkoušek žáků na středním odborném učilišti kadeřnickém na Praze 9 oboru vzdělávání Kadeřník s výučním listem. Analýza byla provedena na srovnání hodnocení závěrečných zkoušek ve školních letech 2011/2012 a 2018/2019. Cílem této práce je srovnání dosažené úrovně písemných, praktických a ústních závěrečných zkoušek.

Tato bakalářská práce srovnává kvalitu výsledků závěrečných zkoušek podle původního roky používaného modelu a zkoušek dle jednotného zadání na středním odborném učilišti kadeřnickém na Praze 9 oboru vzdělávání Kadeřník.

V teoretické části popisuji používané výukové metody, popis osobnosti učitele, variabilita osobností žáků, rozdělení jednotlivých částí závěrečných zkoušek podmínky a kritéria hodnocení, typy závěrečné zkoušky dle jednotného zadání ve srovnání s původně používanými.

V praktické části porovnávám výsledky žáků při závěrečných zkouškách ve školních letech 2011/2012 a 2016/2017 na středním odborném učilišti kadeřnickém na Praze 9 oboru vzdělávání Kadeřník, čímž dojde k posouzení výhod a nevýhod obou používaných typů závěrečného hodnocení.

Cílem mé práce je porovnání obou typů hodnocení závěrečných zkoušek. Tato práce bude přínosem pro ostatní vyučující odborného výcviku, kteří se o tuto problematiku zajímají.

Klíčová slova

odborné vzdělávání, výukové materiály, kadeřnické služby, inovace v oboru

Abstract

In this bachelor's work, I am involved in analysing the assessment of the final practical exams of pupils at the middle vocational apprenticeship of hairdressing at Prague 9. The analysis was carried out to compare assessments of final exams in the 2011/2012 and 2016/2017 school years. The aim of this work is to compare the level of written, practical and oral final exams achieved.

This bachelor's thesis compares the quality of the final exam results according to the original years of the model used and the exams according to the uniform assignment at the middle vocational apprenticeship of hairdresser at Prague 9.

In the theoretical section, I describe the teaching methods used, the description of the teacher's personality, the variability of pupils' personalities, the breakdown of the various parts of the final exams, the conditions and criteria of the assessment, the types of the final exam according to the uniform assignment compared to the ones originally used.

In practical terms, I compare pupils' results in the final exams in the school years 2011/2012 and 2016/2017 at the middle vocational apprenticeship of hairdresser at Prague 9 in the field of hairdresser education, thus assessing the advantages and disadvantages of the two types of final assessment used.

The aim of my work is to compare the two types of assessment of final exams. This work will benefit other vocational training teachers interested in the issue.

Key words

vocational education, education materials, hairdresser care, innovation of specialization

Obsah

Úvod	8
Teoretická část.....	9
1 Základní pojmy a cíle	9
1.1 Cíl práce	9
1.2 Metodika šetření	9
2 Studium obor kadeřník.....	10
2.1 Škola a její prezentace	10
2.2 Obor kadeřník.....	11
2.2.1 Přijímací řízení	11
2.2.2 Organizace studia	12
2.2.2.1 Metody výuky	13
2.2.2.2 Formy výuky	13
2.2.2.3 Praktická výuka a charakteristika odborného výcviku.....	13
2.2.2.4 Teoretická výuka	15
2.2.3 Profil absolventa.....	15
2.2.4 Uplatnění absolventa	15
3 Žák.....	16
3.1 Prepubescence.....	16
3.2 Pubescence	16
3.3 Adolescence	17
3.4 Osobnost žáka.....	17
3.5 Motivace žáka.....	17
4 Učitel.....	17
4.1 Typologie pedagoga.....	18
5 Závěrečná zkouška	18
5.1 Části závěrečné zkoušky	19
5.1.1 Písemná část závěrečné zkoušky	19
5.1.2 Praktická část závěrečné zkoušky	19
5.1.3 Ústní část závěrečné zkoušky	21
5.2 Hodnocení závěrečné zkoušky	21
5.3 Opravné zkoušky.....	21
5.4 Zkušební komise	22
5.5 Dokumentace.....	22
5.5.1 Protokol a kontrolní list o závěrečné zkoušce	22
5.5.3 Výuční list a vysvědčení o závěrečné zkoušce	22
5.6 Závěrečné zkoušky původního typu zadání	22

5.7 Závěrečné zkoušky dle jednotného zadání	23
5.8 Cíle závěrečné zkoušky.....	23
Praktická část	24
6 Závěrečná zkouška č.1- 2011/2012	24
6.1 Harmonogram závěrečné zkoušky	24
6.2 Zkušební komise	24
6.3 Písemná část	24
6.4 Praktická část	24
6.5 Ústní část	25
6.6 Celkové hodnocení závěrečných zkoušek.....	25
7 Závěrečná zkouška č.2- 2018/2019	26
7.1 Harmonogram závěrečné zkoušky	26
7.2 Zkušební komise	27
7.3 Písemná část	27
7.4 Praktická část	27
7.4.1 Samostatná odborná práce.....	27
7.4.2 Dámská disciplína.....	28
7.4.3 Pánská disciplína	28
7.5 Ústní část	28
7.6 Celkové hodnocení závěrečných zkoušek	29
8 Srovnání obou typů zkoušek.....	30
Závěr.....	31
Seznam použité literatury	32

Úvod

Téma mé bakalářské práce je Analýza hodnocení závěrečných zkoušek, což je téma, které mi je velice blízké, protože již devátým rokem pracuji jako učitelka odborného výcviku na střední odborné škole. V této práci se budu zabývat srovnáním závěrečných zkoušek u oboru kadeřník, protože připravuji třetí ročníky k závěrečným zkouškám. Za svou praxi jsem zažila ještě starý model závěrečných zkoušek a v této práci ho budu porovnávat s novým jednotným typem zadávání.

V teoretické části představím obor kadeřník, školu jako instituci, rozdělím a specifikuji požadavky a podmínky na studium žáků i vyučovací proces z pohledu požadavků na vyučující a jejich specifikaci.

V praktické části budu porovnávat odlišnosti závěrečných zkoušek u oboru kadeřník na škole na které pracuji, v letech 2011/2012 a 2018/2019, protože oba typy zkoušek se liší. U staršího modelu docházelo k jejich zadávání na každé škole zvlášť, u nového se již jedná o jednotné zadání od NÚV.

Cílem mé práce je porovnání obou typů závěrečných prací, zjištění jejich výhod a nevýhod, nebo přínosu nového typu závěrečných zkoušek pro žáky i vyučující.

Tato práce bude přínosem pro ostatní učitele odborného výcviku, kteří se zabývají závěrečnými zkouškami, a to nejen v mém oboru.

Teoretická část

1 Základní pojmy a cíle

1.1 Cíl práce

Cílem této práce je srovnáním výsledků hodnocení zjistit, který ze dvou typů závěrečných zkoušek je pro žáky přijatelnější a lépe uchopitelnější, rozdíl výsledků mezi závěrečnou zkouškou původní a mezi závěrečnou zkouškou jednotného zadání. Z této bakalářské práce mohou čerpat informace učitelé odborné výcviku, kteří s původním typem neměli zkušenost nebo ti, kteří se o tuto problematiku zajímají. Tento původní typ závěrečných zkoušek byl použit i ve školním roce 2011/2012, který přibližuji ve své práci. Jednotlivá okruhová témata závěrečných zkoušek, jejich organizaci a průběh vytvářeli pedagogičtí pracovníci střední odborné školy Novovysočanská v Praze a ředitel školy je svým podpisem potvrdil. Následně byli vypsány termíny jednotlivých závěrečných zkoušek. Nový typem závěrečných zkoušek je typ jednotného zadání závěrečných zkoušek a je stejný pro všechny střední odborné školy. V současnosti používaný typ závěrečných zkoušek byl aplikován také ve školním roce 2018/2019, jejichž průběh také popisuji v praktické části. Tento typ byl vytvořený vybranými pracovníky Národního ústavu pro vzdělávání. Nyní ji zajišťuje Centrum zjišťování výsledků vzdělávání (CZVV), který tradiční formy závěrečné zkoušky modernizuje.

1.2 Metodika šetření

Své šetření jsem prováděla u všech tří dílčích částí závěrečných zkoušek oboru Kadeřník na jedné střední odborné škole, a to ve srovnání školních let 2011/2012 a 2018/2019. Praktická část zkoušek se konala v kadeřnických provozovnách školy na Osadní ulici a v Křížíkově ulici v Praze. Školní část zkoušky, písemná a ústní, se konala v budově školy na Novovysočanské 5 v Praze. Výsledek jejich celkového hodnocení Vám ve své práci přiblížím, využiji pro to výsledky hodnocení za použití podkladů, jako jsou protokoly o ústní, praktické nebo písemné zkoušce, které jsem pro větší přehlednost srovnala do tabulek a grafů.

2 Studium obor kadeřník

Kadeřník je obor s výučním listem, který se řadí mezi obory služeb. Žáci se na střední odborné škole během tří let postupně naučí poskytovat kadeřnické služby tak, aby se jako absolventi dokázali uplatnit a byli ve svém oboru úspěšní a vyhledávaní.

Studium oboru kadeřník zahrnuje výuku předmětů všeobecných a odborných. Všeobecné předměty jsou matematika, český jazyk, cizí jazyk, informační technologie a další předměty nutné obsáhnout ve středoškolském výučním vzdělávání. Dále předměty důležité pro jejich obor, což je zdravotěda, materiály, výtvarná nauka a další. Odborné předměty se dělí na dvě části, teoretickou a praktickou. V teoretické výuce žáci získají veškeré důležité informace pro jejich obor, postupy ošetření, zásady hygieny a BOZP, včetně požární ochrany, nebo třeba informace pro jejich samostatné podnikání.

Praktická část je tvořena odborným výcvikem, kde se žáci naučí nejen jednotlivé úkony správně provozovat, přemýšlet nad důvody posloupnosti technologických postupů, udržování provozovny v čistotě i v průběhu práce, ale i to, jak správně komunikovat se zákazníky, včetně toho, že nesmí jako profesionál překročit hranici slušnosti.

Absolvovat obor může jen ten žák, který úspěšně složí závěrečnou zkoušku, která se skládá z písemné, praktické a ústní části. Přesně v tomto sledu a za dozoru zkušební komise, která provádí hodnocení. Absolventi oboru kadeřník mají v České republice širokou škálu uplatnění.

2.1 Škola a její prezentace

Centrum odborné přípravy technickohospodářské (COPTH) je střední odborná škola, na které se vyučuje 21 různých oborů s různými formami ukončení studia. Absolventi školy odcházejí po úspěšném složení závěrečných zkoušek s výučním listem nebo maturitní zkouškou.

Z obsáhlé historie této školy zmíním, že škola vznikla v roce 1996 sloučením středního odborného učiliště elektrotechnického ČKD Praha s integrovanou střední školou (ISŠ) Poděbradská 3 v Praze. Vyučovala především technické obory, jako například automechanik a elektrotechnik a podobné obory. V roce 2016 se sloučila se středním odborným učilištěm služeb v Praze 9, Novovysočanská 5. Od doby nového vedení školy se zmodernizovaly všechny školní budovy, všechny odborné provozovny, laboratoře a učebny, včetně jejich vybavení tak, aby to odpovídalo novým normám a požadavkům na

vzdělávání daných oborů. Hlavní sídlo má v budově školy na Poděbradské ulici v Praze. V současnosti pod ni spadají čtyři školní budovy v Praze- Poděbradská 1a 12, Pod Balkánem 599 a Novovysočanská 5. V každé z budov jsou obory jiného zaměření. V budově školy na Novovysočanské se vyučují obory služeb. Mimo kadeřníků také kosmetičky a krejčí. Vyučuje se i obor výrobce kožedělného zboží či fotograf. Pro obor kadeřník jsou rozmístěny kadeřnické provozovny po Praze. Naše škola se pravidelně zúčastňuje různorodých vzdělávacích projektů a soutěží se stále lepšími výsledky. Zajišťuje různé exkurze a školení nejen pro žáky, ale i pro své pedagogické i nepedagogické zaměstnance.

2.2 Obor kadeřník

Tato profese je velmi kreativní a krásná, ale také velmi náročná. Ti, kdo se chtějí věnovat studiu tohoto oboru, by měli vědět, že je potřeba se neustále dále vzdělávat a rozvíjet tak své schopnosti. Kadeřník by měl být také dobrý psycholog. Pro zákazníka má být návštěva relaxačním zážitkem, kde si může na chvíli odpočinout, nechat se hýčkat a spokojený s novou vizáží odejít. Kadeřník by měl vědět s jakým přístupem ke kterému zákazníkovi přistupovat.

Teoretická příprava probíhá ve školní budově. Odborný výcvik má své kadeřnické provozovny rozděleny podle různých ročníků a takticky rozmístěny po Praze. První ročník má pánský odborný výcvik na provozovně v Křížíkově ulici a dámskou provozovnu v budově školy na Novovysočanské. Žáci druhého ročníku mají dámskou praxi na provozovně v Křížíkově ulici a pánskou část odborného výcviku v Žitné. Třetí ročník navštěvuje kadeřnickou provozovnu v Osadní ulici. Ta je rozdělena do dvou částí- má dámskou a pánskou část. Na stejných provozovnách, kde žáci vykonávají svůj odborný výcvik, mají i ověřovací a závěrečné zkoušky. Je to z toho důvodu, že žáci jsou zvyklí v prostorech kadeřnické provozovny a vědí tedy, kde mají přípravky i pomůcky své umístění. Důležitá podmínka této profese je znalost bezpečnostních, hygienických a protipožárních předpisů, na které jsou žáci naší školy jsou každý školní rok řádně proškolení.

2.2.1 Přijímací řízení

Počet přijímaných uchazečů na obor kadeřník na COPTH je 60 žáků. Ti musí mít úspěšně ukončené základní vzdělání a včas odevzdanou přihlášku ke studiu. Součástí

přijímacího řízení je i zdravotní způsobilost potvrzená od lékaře. Lékař musí potvrdit, že žák je fyzicky a psychicky schopen vykonávat toto povolání i přípravu na něj. To znamená, že uchazeč o studium by neměl mít například ortopedické problémy, právě z důvodu velkého zatížení horních a dolních končetin.

Přijímací zkoušky se již většinou nekonají. Ke studiu jsou uchazeči přijímáni podle umístění ve výsledkové listině. Tam jsou seřazeni podle součtu průměrných prospěchů na vysvědčeních ze základní školy. Oznámení o výsledku přijímacího řízení se zveřejňuje na nástěnce u vstupních dveří do budovy a na webových stránkách školy. Nepřijatým uchazečům nebo jejich zákonným zástupcům je oznámení o nepřijetí zasláno písemně. Podle § 60 odst. 3 školského zákona lze proti tomuto rozhodnutí podat odvolání do tří pracovních dnů. Podává se řediteli školy a o odvolání rozhoduje v případě naší školy Magistrát hlavního města Prahy.

2.2.2 Organizace studia

Výuka v průběhu všech třech let studia se dělí po týdnech, kdy jeden týden je teoretické vyučování a druhý týden odborný výcvik.

Teoretická část výuky se odehrává v prostorách budovy školy na Novovysočanské 5 v Praze 9. Praktické vyučování probíhá na kadeřnických provozovnách odborného výcviku, ale i na provozovnách smluvních.

Školní kadeřnické provozovny jsou rozděleny pro jednotlivé ročníky a liší se v jejich vybavení. První ročník se vyučuje na provozovně v Křížíkově ulici. Ta je rozdělena na pánskou a dámskou část. Výuka žáků prvního ročníku nesmí překročit 6,5 hodin denně z toho půl hodina je pauza na oběd. Provozovna v Žitné slouží pro odborný výcvik žáků druhých ročníků. Její záměrné umístění v centru Prahy zaručilo i klientelu cizojazyčnou a větší návštěvnost zákazníků. Zrovna tak je na tom i vyhledávaná provozovna v Osadní. I ta je rozdělena na dámskou a pánskou část. Je největší ze všech a nabízí tak prostor pro větší počet zákazníků, což je pro žáky obrovským přínosem. Žáci druhého a třetího ročníku mají výuku maximálně 7,5 hodin denní praktické výuky. Dohromady mají žáci čtyřicet týdnů teoretického i praktického učiva, od září až do června příslušného školního roku. Veškerá absence musí být řádně omluvena zákonnými zástupci, nebo popřípadě lékařem dle školního řádu. V průběhu tříletého studia je v rámci výuky organizována řada exkurzí a školení pro větší rozšíření obzorů učiva.

2.2.2.1 Metody výuky

V teoretickém vyučování se často využívají metody klasické, například slovní metoda, kdy učitel vysvětluje látku, probíhá zde práce s textem a je velmi oblíbená. Zejména při opakování učiva, kdy se žáci více zapojují se používají aktivizující metody. Do těchto metod patří podle Maňáka a Švece (MAŇÁK, J.; ŠVEC, V. Výukové metody, s. 256) metody diskusní, situační, inscenační a didaktické hry a metody heuristické. Nejvíce využívané jsou však komplexní metody, které se používají k aktivitě a samostatnosti žáků. Mezi tyto metody se řadí kupříkladu výuka frontální, skupinová či samostatná práce žáků. Nejen názorně demonstrační nebo dovednostně-praktickou metodu může používat učitel odborném výcviku. Předváděním, instruktáží nebo napodobováním seznamuje žáky s aktuální výukovou látkou. Naše škola také umožňuje různé semináře a školení od externích kadeřnických firem s jejichž výrobky a pracovními postupy se žáci seznamují na odborném výcviku. Nástroje a pomůcky pro výuku jako jsou všechny potřebné kadeřnické nástroje a pomůcky (typu strojek na vlasy nebo fén na konečnou úpravu vlasů) nebo třeba i televizní přijímač pro videoukázky a ostatní vybavení zajišťuje dle zákona škola. Výukové podklady si vytváří každý učitel odborného výcviku sám na základě témat obsažených v tematickém plánu.

2.2.2.2 Formy výuky

Pro dosažení výukových cílů je zásadní, v jakém prostředí výuka probíhá a za jakých podmínek. Je to důležité jak pro žáky, tak i pro učitele.

„Volba organizační formy by měla odpovídat povaze úkolu, který má učitel se žáky splnit. Není-li možné ovlivnit organizační formu, je potřeba zvolit vhodný soubor vyučovacích metod. Forma spolu s metodou usnadňují jeden typ komunikace a komplikují či znemožňují druhý“ (Linhartová, 2001, s.51).

2.2.2.3 Praktická výuka a charakteristika odborného výcviku

Odborný výcvik je rozdělen na dvě části- dámské a pánské kadeřnické praxe. Vyučuje se střídavě po jednom týdnu v měsíci na dámské či pánské provozovně. Pod naší školu Centrum odborné přípravy technickohospodářské patří provozovny v Osadní 37/a, Praha 7, Křižíkova 43, Praha 8 a provozovna v Žitné na Praze 2. Tyto kadeřnické provozovny odpovídají stanoveným normám a jejich vybavení je pravidelně modernizováno tak, aby se

mohly používat i nejnovější výukové metody a technologické postupy. Zařízení provozoven je plně vyhovující potřebám žáka a učitele pro výuku. Školní kadeřnická provozovna podléhá stejným podmínkám pro kolaudaci jako jakýkoliv jiný salon. Každá provozovna musí mít několik oddělených místností. Žáci musí mít k dispozici denní místnost, šatnu a wc. Učitelé odborné výuky mají svoji kancelář, ve které je i zázemí na převlékání. Další dvě místnosti slouží k obsluze zákazníků. Každá pánská provozovna je vybavena kadeřnickou obsluhou s malým umyvadlem na mytí vlasů i vousů a zrcadlem. Pánské křeslo, které je polohovatelné, má i podhlavník pro úpravu vousů a holení. Recepce a čekárna pro zákazníky je v přední části. Součástí každé provozovny musí být úklidová místnost. Dámská provozovna, je zařízena velice podobně jako pánská. Největší rozdíl je v křeslech, které nejsou tak masivní a polohovací. Mycí boxy stojí samostatně. Každá provozovna je vybavena mimo jiné kadeřnickými přístroji a nástroji, jako jsou sušící helmy, fény, natáčky různých velikostí, pinetky, nůžky, hřebeny a další.

Na odborném výcviku se žáci postupně za pomoci vedení učitele odborného výcviku seznamují s postupy a osvojují si jednotlivé úkony od mytí a masáže hlavy až po práce s chemickými přípravky, jako je barvení či preparace vlasů. V prvním ročníku se žáci učí základní dovednosti jako je držení nůžek a vedení hřebene. Učí se jemné motorice rukou, která je důležitá při natáčení vlasů a pro náběry při stříhání, holení, foukání vlasů a další úkony. Pomocí metody instruktáže učitel předvádí a ukazuje každý jednotlivý úkon. Základy, které si žáci musí osvojit v prvním ročníku, jsou naučit se a porozumět používání technologických postupů jednotlivých úkonů. Učitel odborného výcviku u každého úkonu vysvětluje žákům bezpečnostní a hygienické předpisy, ale také jejich problematiku a řešení různých situací. Při následné samostatné práci žáků učitel dohlíží na jejich dodržování. Výuka probíhá podle tematického plánu, který je vytvářen na základě školního vzdělávacího programu. Pracovní doba žáků je šest hodin a půl hodiny na oběd. Ve druhém ročníku, se žáci zdokonalují a učí se nové techniky jednotlivých úkonů, jako je stříhání, natáčení vlasů. Součástí výuky ve druhém ročníku je i vlásenkářství. Žáci si zde vyrobí vlasový přičesek, který následně použijí ve třetím ročníku. Učí se také poutkovat kníry, obočí a bradky. Ve třetím ročníku se žáci učí náročnou účesovou tvorbu a soutěžní účesy. Dále se ale zdokonalují a procvičují si úkony a techniky učiva z prvního a druhého ročníku. Ve druhém pololetí třetího ročníku probíhá již intenzivní příprava a procvičování k závěrečným zkouškám. Žáci každé pololetí zúročují své nabyté dovednosti u praktických ověřovacích zkoušek.

2.2.2.4 Teoretická výuka

Teoretická výuka probíhá v budově školy na Novovysočanské 5 v Praze 9. Každá třída má svou učebnu, ve které se vyučují veškeré teoretické předměty, až na předmět informačně komunikační technologie, pro kterou škola vytvořila speciálně vybavenou učebnu. Na tělesnou výchovu žáci dochází do školní tělocvičny, která je v budově školy. Stěžejní pro tento obor jsou předměty technologie, materiály, zdravotní výchova, psychologie a také ekonomika, která je nově i součástí jednotného zadání závěrečných zkoušek.

V prvním ročníku si žáci osvojují mimo všeobecných předmětů jako je český jazyk, matematika, chemie, fyzika, biologie a anglický jazyk, také předměty odborné jako jsou technologie, materiály. V odborných předmětech se žáci seznamují se základy technologie a složení jednotlivých materiálů potřebných pro úkony. Učivo druhého ročníku se rozšiřuje o studium psychologie, která je nedílnou částí oboru kadeřník. Psychologie je důležitá hlavně pro správný přístup a komunikaci se zákazníkem. Ve třetím ročníku přibude předmět ekonomika. V tomto předmětu se žáci učí například co je úřad práce, z čeho všeho se platí daně a co vše potřebují pro založení živnosti.

2.2.3 Profil absolventa

Absolvent tohoto oboru, musí být schopný vyřešit veškeré kadeřnické úkony, ať už po stránce teoretické, tak po stránce praktické. Musí znát jejich problematiku, ale i případné řešení různých situací, které mohou při provozování služeb nastat. Při studiu byl veden tak, aby dosáhl všech klíčových a odborných kompetencí. To znamená, aby ovládal různé techniky učení, sledoval a hodnotil pokrok svého úsilí při učení, uměl zpracovat běžné administrativní písemnosti, správně se vyjadřoval a další.

Své znalosti může absolvent prohloubit například na nástavbovém studiu Vlasová kosmetika nebo Podnikání. Nástavbové studium je dvou nebo tříleté, zakončené maturitní zkouškou. Toto studium se může absolvovat v denní nebo dálkové formě studia.

2.2.4 Uplatnění absolventa

Uplatnění jako kadeřník najde absolvent v kadeřnických salonech a holičských provozovnách- dnešních barber-shopech. Absolvent zde bude zhotovovat pánské, dámské

a dětské účesy dle přání zákazníka, na základě módních trendů a za dodržování bezpečnostních a hygienických opatření. Dále bude umět svým zákazníkům poskytnout poradenské služby. Například jak správně ošetřovat vlasy nebo jaký kosmetický výrobek je pro něj nejvhodnější. Další variantou uplatnění je například ve vlásenkářství, v divadlech nebo u filmu. Může pracovat i jako školitel kadeřnické firmy jako je Goldwell, Wella nebo Schwarzcopf a školit jak vyučené kadeřnice tak žáky kadeřnických učilišť na nové postupy i přípravky. Když má absolvent zájem tak si může rozšířit vzdělání pomocí vybraného kurzu či školení zakončeného platným certifikátem nebo rozšiřovat dál své vzdělání nástavbovým studiem Vlasová kosmetika či Podnikání.

3 Žák

„Cílem vzdělání a moudrosti je, aby člověk viděl před sebou jasnou cestu života, po ní opatrně vykračoval, pamatoval na minulost, znal přítomnost a předvídal budoucnost.“ (Jan Ámos Komenský)

3.1 Prepubescence

V prepubescentním stádiu se nacházejí žáci mladšího školního věku šesti až dvanácti let. Tato část vývojového stádia dítěte obnáší nejen stále nové zkušenosti, vědomosti, poznatky, ale také nové povinnosti a cíle. Už samotný vstup do školy je pro dítě velká událost. Podmínkou nastoupení na základní školu je tělesný stav, duševní vyspělost a emoční i sociální zralost. Postupně jsou na žáka kladeny vyšší nároky, kdy musí udržet pozornost a vnímat co učitel vykládá. Současně si musí zvykat na nové spolužáky, nové prostředí a nová pravidla (školní řád). To vše s sebou nese spoustu odpovědnosti, kterou musí žák zvládnout.

3.2 Pubescence

V tomto období vývoje mezi dvanáctým až patnáctým rokem dochází k formování identity a uvědomování si sebe sama. Je to období disharmonie fyzické a psychické stránky. Po fyzické stránce je to rychlý růst na úkor koordinace a obratnosti pohybů. Po stránce psychické žák projevuje větší pozornost vlastnímu já. Začíná si uvědomovat co chce, co cítí a učí se s tím pracovat.

3.3 Adolescence

Je to nejdynamičtější proměna jedince, kdy probíhá mimo jiné volba a příprava na povolání. Současně je to vrcholové období vnímání a motorických funkcí. Dochází k uvolnění závislosti na rodičích, a naopak k prohloubení vztahů se svými vrstevníky. Podle Kalhouse a Obsta(2001) je z pedagogického hlediska žádoucí, aby dané prostředí vedlo jedince k postupnému optimálnímu začlenění do společnosti. Ale zároveň aby mu ponechala dostatečný prostor pro rozvoj všech jeho osobních předpokladů a sklonů. Výuka by tedy neměla být vedena jednostranně, aby nedošlo ke zpomalování vývoje.

3.4 Osobnost žáka

Pro obor kadeřník je důležité, aby byl žák empatický, samostatný, ale i aby se uměl zapojit do skupinové práce. Osobnost žáka je ovlivněna prostředím a kolektivem, ve kterém se pohybuje. Vrstevníci dokážou jedince ovlivnit pozitivně i negativně. Záleží tedy i na osobnosti žáka jaký zaujme v životě postoj a jakou cestou se vydá. Osobnost jedince se neustále vyvíjí a mění. V našem oboru je směřována k budoucnosti kadeřníka. Na základě technologického pokroku kadeřnických firem se učivo neustále inovuje, vznikají nové techniky a postupy práce, které když si žák osvojí mu umožní lepší vstup do pracovního prostředí.

3.5 Motivace žáka

Motivace je jednou z podmínek efektivního učení, její nedostatek pak bývá nejčastějším důvodem pro selhání. Ve škole je i na učiteli, aby žáka správně motivoval k dalším úspěšným dosaženým cílům. Je třeba rozpoznat silné a slabé stránky žáka. Motivace totiž silně ovlivňuje rozvoj a úspěšnost žáka. Je ve škole jednou z klíčových rolí, která výrazně ovlivňuje míru úsilí, kterou musí žák při učení vynaložit.

4 Učitel

Učitel teoretické výuky musí mít vysokoškolské vzdělání, být bezúhonný, zdravotně způsobilý a mít odbornou kvalifikaci pro přímou pedagogickou. Samozřejmě musí prokázat znalost českého jazyka, není-li stanoveno jinak. Jeho pracovní činnost probíhá v budově školy v příslušných třídách.

Učitel praktického vyučování nebo odborného výcviku musí předložit výuční list v daném oboru, který vyučuje, maturitní zkoušku a minimální pedagogické vzdělání, jako je doplňkové pedagogické minimum. Učitel praktického vyučování či odborného výcviku si na základě schválení vedení školy může své vzdělání rozšířit, například studiem na vysoké škole. Pro kvalitnější výuku je to ta nejlepší varianta.

4.1 Typologie pedagoga

Děti mají často potřebu napodobovat své vzory, a nejen pro to by měl být pedagog pro své žáky inspirací a tím i dobrým vzorem.

„Úspěšný učitel bývá vřelý, chápavý, přátelský, odpovědný, soustavný, vynalézavý a nadšený“ Ryans (1960, USA) – Kohoutek R., 2009.

Máme různé typy učitelů, můžeme je dělit například podle taxonomie. Touto disciplínou se zbývá mnoho vážených odborníků. Jedním z nich je i E. Casselman, kterého zmiňuje ve své publikaci *Moderní pedagogika* Jan Průcha. Podle něj se učitelé dělí na logotropy a paidotropy. Učitel typu paidotrop se soustředí více na žáky než na samotné učivo. Na rozdíl od logotropa, respektuje jejich individualitu. Ten klade větší důraz na učivo, žáci jsou pro něho na druhém místě. Podle Průchy(2009) se učitelé dělí na deset typů, například typ liberálního učitele který neklade na žáky žádné požadavky, nereformuje žákův charakter a je mu vše jedno. Oproti tomu autokratický typ se vyznačuje vysokou náročností, nepřipouští žádné debaty ani diskuse. Svými žáky nebývá oblíbený. Úplným opakem autokratického typu, je estetický typ. Bývá velmi dobrým vzorem a ideálem, už jen pro jeho etické vyvážení a tím, že nikomu neupírá jeho společenské místo. Posledním typem, kterého vám přiblížím, je typ ekonomický. Ten ve svých svěřencích vidí spíše ekonomické subjekty, je pro něho přednější praktická než teoretická stránka výkladu. Mívá velmi praktický přístup a o žáky nemá větší zájem, než se vyžaduje.

5 Závěrečná zkouška

Závěrečná zkouška je poslední zkouškou, kterou musí žák tříletého studia zvládnout, aby úspěšně zakončil své studium. Je i takovým pomyslným vstupem mezi dospělou společností. Zkouška se skládá ze tří částí. V současné době je zadání závěrečných

zkoušek jednotné. Pro školy je vytváří Centrum zjišťování výsledků vzdělávání, který tento jistě náročný úkol převzal po Národním ústavu pro vzdělávání. Termíny závěrečných zkoušek stanovuje ředitel dané školy. Závěrečná zkouška je veřejná, vyjma písemných zkoušek a jednání zkušební komise o hodnocení žáka. Stanovený termín závěrečných zkoušek je žákům sdělen dostatečně dopředu dle školního zákona, minimálně dva měsíce předem. Na naší škole jsou termíny sdělovány třídním učitelem a jsou vyvěšeny na webových stránkách školy. Žák svým podpisem termín zkoušky potvrdí. Zkouška se koná za dohledu zkušební komise. Předsedkyně komise musí mít odbornou kvalifikaci, musí vykonávat přímou pedagogickou činnost a nesmí být vyučující zkoušených žáků. Odpovídá také za řádný průběh, klasifikaci a oznamuje hodnocení dílčích částí zkoušek. Předsedkyni jmenuje krajský úřad každý rok nejpozději do konce února. Ostatní členy vybírá a jmenuje ředitel školy. Zkušební komise rozhoduje o hodnocení žáka z jednotlivých zkoušek a v případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedkyně komise. Hodnocení výsledků vzdělávání, která jsou součástí školního řádu, vychází ze školského zákona (MŠMT-školský zákon č. 561/2004Sb.).

5.1 Části závěrečné zkoušky

5.1.1 Písemná část závěrečné zkoušky

Je to první část závěrečné zkoušky, která obsahuje otevřené úkoly a test. Koná se v učebně budovy školy, která je vyhrazena pro tento účel. Na řediteli školy je, zda žáci vykonají zkoušku elektronickou nebo písemnou formou. V případě formy elektronické se každému jednotlivci vygeneruje jedinečné téma. Při písemné formě ředitel školy stanoví nejméně tři témata a žák si z nich jedno své téma zvolí. Běžně tato část závěrečné zkoušky trvá nejvýše 240 minut, pro letošní rok 2020/2021 je o 30 minut delší. Pro každé téma jsou stanovena pravidla a kritéria hodnocení.

5.1.2 Praktická část závěrečné zkoušky

Tato část zkoušky se koná na provozovnách odborného výcviku, tedy v prostředí, které žáci znají a jsou zvyklí se v něm pohybovat. Zkouška trvá 6 hodin za dohledu zkušební komise, která je předem stanovena. Žák si vylosuje jedno z témat vybraným z jednotného zadání závěrečné zkoušky ředitelem školy. Termín je žákům sdělen vždy s

dostatečným předstihem, aby si mohli zajistit vhodné modely na dámskou i pánskou část zkoušky.

Každý žák musí během praktické části absolvovat 3 úkony, jeden v pánské části a dva v dámské části. Mimo například dámského účesu musí prakticky obhájit řešení svého písemného zpracování Samostatně odborné práce. Ta je novou součástí praktické závěrečné zkoušky. Žáci znají její zadání od konce února a na její písemné zpracování mají více než měsíc. Reálně výsledek předvedou před zkušební komisí v rámci praktické zkoušky. Cílem samostatně odborné práce je zjistit, zda žák na základě svých vědomostí dokáže popsat jednotlivé úkony a zároveň je názorně předvést za dodržení bezpečnostních a hygienických předpisů. Je jen na žakově fantazii jak dané téma pojme. Hodnotí se čistota provedení práce, nápaditost, kreativita a použití vhodných technik s dodržením správných technologických postupů. Dále je hodnocena originalita, zajímavý nápad a řešení. Základem je dodržení technologických postupů, pochopení a zdůvodnění jednotlivých částí úkonů a jejich zpracování.

Výzvou pro žáky bylo ocenění vybrané nejlepší samostatně odborné práce z končícího ročníku Národním ústavem pro vzdělávání. Předávání cen je vždy velkolepým zážitkem a pro žáky nižších ročníků velkou motivací. Ceny bývají hodnotné a takového typu, aby sloužili v daném oboru, ze kterého samostatně odborná práce byla provedena.

Tabulka 1: Hodnotící tabulka

Úkol č.	Počet dosažených bodů
1.dámská disciplína	30
2.pánská disciplína	30
3.samostatně odborná práce	40
Celkem	100

Tabulka 2: Převod bodů na klasifikaci

Známka	Počet dosažených bodů
1	88-100

2	75-87
3	63-74
4	50-62
5	méně než 50

5.1.3 Ústní část závěrečné zkoušky

Poslední částí závěrečné zkoušky je část ústní, kterou žáci vykonávají v budově školy ve speciálně upravené učebně před zkušební komisí. Před samotnou zkouškou ředitel školy stanoví čtyři dny, ve kterých se žáci neúčastní vyučování. Mají je využít k přípravě na zkoušku. V daný termín se dostaví před zkušební komisí. Žák si vylosuje jedno ze třiceti pěti témat, které pro zkoušku vybírá ředitel školy. Následně má žák 15 minut na písemnou přípravu a nejdéle 15 minut má na její absolvování.

Okruhy tematických otázek se pravidelně mění. K otázkám z předmětů jako technologie, materiály, zdravotvědy a psychologie, nově přibýly i otázky ze světa práce.

5.2 Hodnocení závěrečné zkoušky

Hodnocení závěrečné zkoušky je součet získaných bodů z hodnocení jednotlivých úkonů zkoušek, převedených do klasifikace. Jednotlivé získané body za splněné úkoly se pak sčítají a podle hodnotících tabulek se z nich tvoří známka. Bodovou tabulku hodnocení obdrží všichni členové zkušební komise před danou zkouškou. Hodnocení a klasifikace závěrečné zkoušky probíhá v souladu s §4, vyhlášky č.47/2005Sb.a její novelizace.

5.3 Opravné zkoušky

Může se stát, že žák nesplní nějakou část závěrečných zkoušek. V tom případě má možnost zkoušky opravné, a to nanejvýše dvakrát z každé zkoušky. Když se žák na zkoušku nedostaví a nedoloží řádně omluvu své absence, je zkouška hodnocena jako nedostatečná a žák má právo na náhradní zkoušku. Termín pro ni stanovuje zkušební komise.

5.4 Zkušební komise

Komise se skládá z předsedy komise, který je zodpovědný za správný průběh zkoušek. Předsedu vybírá a jmenuje příslušný Krajský úřad. Dalšími členy komise jsou místopředseda komise, třídní učitel žáků dané třídy, učitel odborného výcviku a odborník z praxe. Všichni členové zkušební komise svým podpisem ztvrzují svá hodnocení a klasifikaci ze závěrečných zkoušek.

5.5 Dokumentace

5.5.1 Protokol a kontrolní list o závěrečné zkoušce

Jsou součástí dokumentace závěrečných zkoušek. Musí mimo jiné obsahovat žakovy nacionále, název, kód oboru a název školy. V kontrolním listu je zaznamenána vylosovaná otázka ze všech tří dílčích částí zkoušek. V protokolu, který se týká celé třídy, jsou uvedeni mimo jiné členi zkušební komise, kteří ho na konci zkoušky potvrdí svým podpisem. Musí tam být uvedeny zkoušené předměty praktických i teoretických částí, jejich hodnocení a výsledná klasifikace.

5.5.3 Výuční list a vysvědčení o závěrečné zkoušce

Jsou to doklady o dosaženém vzdělání. Obdrží je absolvent daného oboru po tříletém studiu a po úspěšném složení závěrečné zkoušky. Oba tyto dokumenty jsou uloženy v příslušné škole, která v případě potřeby může vydat jejich opis.

5.6 Závěrečné zkoušky původního typu zadání

Původní typ závěrečných zkoušek vytvářeli pedagogičtí pracovníci dané střední odborné školy, které oslovil Národní ústav pro vzdělávání. Stejně tak vytvářeli veškerou dokumentaci k závěrečné zkoušce. Zkouška se skládala ze tří dílčích částí a stejně jako dnes museli žáci složit jednotlivé úkony z písemné, praktické a ústní zkoušky. O termínu zkoušek rozhodoval ředitel školy a žákům byl vždy včas oznámen, aby se na ni mohli dostatečně připravit. Hodnocení a klasifikaci prováděla zkušební komise. Tento typ závěrečné zkoušky platil do roku 2013/2014.

5.7 Závěrečné zkoušky dle jednotného zadání

Jednotné zadání je pro všechny střední odborné školy stejné. Vypracovává ho Národní ústav pro vzdělávání a škola jej musí realizovat v plném rozsahu jeho znění. Zadání se liší pouze specifikacemi jednotlivých oborů. Nový typ závěrečné zkoušky se od původní odlišuje především v nově přidané části u praktické zkoušky. Je jí Samostatně odborná práce. V té musí žáci prokázat své vědomosti jak prakticky, tak i teoreticky. Teoreticky musí zpracovat práci písemně a následně při praktických zkouškách ji předvést prakticky. K otázkám u ústního zkoušení přibyly i otázky ze světa práce, které jsou v dnešní době více než aktuální.

5.8 Cíle závěrečné zkoušky

Úkolem závěrečné zkoušky je ověření, zda žáci dosáhli vytyčených cílů v příslušném oboru vzdělávání. Zároveň se tím ověřuje i úroveň klíčových dovedností a vědomostí žáka, které jsou podstatné pro výkon jeho povolání a lepší začlenění do společnosti.

Praktická část

6 Závěrečná zkouška č.1- 2011/2012

Ředitel stanovil termíny, témata závěrečných zkoušek a složení zkušební komise.

Písemná a ústní část se konaly v budově školy Novovysočanská 5 v Praze 9. Praktická část na kadeřnické provozovně Křížíkova 5, Praha 8. Termíny byly žákům oznámeny včas, dle školního zákona.

6.1 Harmonogram závěrečné zkoušky

Termíny konání písemné zkoušky byly vypsané na 4.6.2012, na praktické 11.6-12.6 2012. Ústní zkoušky se konaly 18.6.2012. K závěrečným zkouškám bylo připuštěno 30 žáků, z toho 24 dívek a 6 chlapců.

6.2 Zkušební komise

Zkušební komise se skládala z předsedkyně komise Soni Zajíčkové, místopředsedkyní byla Irena Petráčková. Jako třídní učitelka byla přítomna Mgr. Eva Lehanková. Z učitelek odborného výcviku byli vybráni Roman Maďar a Věra Florišová, kteří žáky vyučovali ve třetím ročníku. Z řady odborníků z praxe byl přizván Václav Pražák.

6.3 Písemná část

Každý žák si zvolil jedno ze zpracovaných témat. V upravené učebně měli žáci na vypracování 240minut. Jednotlivá témata obsahovali tři oblasti zpracování. Týkali se především technologie a materiálů, které jsou pro obor stěžejní a také průřez zdravotní vědou. Na práci žáků dohlížel třídní učitel, který byl součástí zkušební komise.

6.4 Praktická část

Praktická část probíhala na pracovišti odborného výcviku za dohledu zkušební komise. Toto prostředí žáci znali, nedělalo jim tedy problémy se v něm orientovat při plnění jednotlivých úkonů. Téma se skládalo ze dvou částí, pánské a dámské. Téma dámské části bylo zadané téma barvení odrostu vlasů a tupý střih zakončený konečnou úpravou

foukanou ondulací. V pánské části byl zadán módní střih s použitím strojku na vlasy. Na zpracování zadaných úkonů měli žáci 4 hodiny.

6.5 Ústní část

Na tuto zkoušku bylo vytvořeno celkem 25 tematických okruhů. Obsahovaly otázky především z odborných předmětů technologie a materiály. Soustředili se ale i na otázky ze zdravotní a psychologie.

Žáci předstupovali před zkušební komisí a vylosovali si jedno z témat. Následně měli 15 minut na písemnou přípravu opory k přímé ústní zkoušce, která byla stejně dlouhá. Po odchodu žáka komise rozhodovala o jeho hodnocení. Výsledky všech částí závěrečných zkoušek byli žákům sděleny po řádném nástupu předsedkyně komise.

6.6 Celkové hodnocení závěrečných zkoušek

Tabulka 3: Hodnocení písemných zkoušek

	Dívky	Chlapci	Celkem
Výborně	8	2	10
Chvalitebně	8	1	9
Dobře	6	2	8
Dostatečně	2	1	3
Nedostatečně	0	0	0

Tabulka 4: Hodnocení praktických zkoušek

	Dívky	Chlapci	Celkem
Výborně	6	1	7
Chvalitebně	6	3	9
Dobře	10	1	11
Dostatečně	2	1	3

Nedostatečně	0	0	0
--------------	---	---	---

Tabulka 5: Hodnocení ústní zkoušky

	Dívky	Chlapci	Celkem
Výborně	4	2	6
Chvalitebně	7	2	9
Dobře	10	1	12
Dostatečně	1	1	2
Nedostatečně	0	1	1

Závěrečné zkoušky úspěšně splnili všichni, až na jednoho žáka, který neprošel u ústní zkoušky. Opakovat ji bude v řádném opravném termínu, o kterém rozhodne zkušební komise. Nejlépe se žákům vedlo při písemných zkouškách. Na zkouškách praktických se v celkovém obrazu promítla skutečnost, že žáci nevěnovali přípravě na zkoušku takovou pozornost, jakou by měli. Výsledky ústní zkoušky dopadly k očekávání zkušební komise také spíše průměrně.

7 Závěrečná zkouška č.2- 2018/2019

7.1 Harmonogram závěrečné zkoušky

Tato zkouška už se konala za nového jednotného zadání. V ústní části zkoušky byla doplněna o otázky ze světa práce a v praktické zkoušce přibyla Samostatně odborná práce. Hodnocení se tedy rozšířilo i bodově. Podle vyhlášky o závěrečných zkouškách č.47/2005 Sb. se složila a jmenovala zkušební komise. Ředitel školy stanovil termín zkoušek písemných na 4.6.2019. Praktické zkoušky se konaly o sedm dní později 11.6 a 12.6 2019 a ústní zkouška byla rozložena díky většímu počtu žáků do dvou dnů 18.6 a 19.6.2019.

7.2 Zkušební komise

Mezi hlavní členy komise byla jmenována jako předsedkyně komise Mgr. Jana Limburská, která je vedoucí učitelů pro odborný výcvik na konkurenční škole v Praze 8. Na pozici místopředsedkyně se zúčastnila Bc. Barbora Kalčíková. Třídní učitelkou byla Bc. Danuše Krejčová. Za zástupce učitelů odborného výcviku byli vybráni Kateřina Skalská a Kateřina Rippl. V roli odborníka z praxe byla Karolína Peterková. Závěrečnou zkoušku konalo 35 řádně připuštěných žáků, z toho bylo dvacet sedm dívek a osm chlapců. Na její vykonání měli žáci nejvýše 6 hodin. Hodnotící tabulky obdržela hodnotící komise před každou z jednotlivých zkoušek.

7.3 Písemná část

Tuto část zkoušky absolvovali žáci v budově školy na Novovysočanské 5. Plnění písemných úkolů sledovala a hodnotila třídní učitelka, jenž byla i členem zkušební komise. Každému z přítomných žáků bylo vygenerováno jedno z 25 okruhových témat z banky úkolů. Součástí okruhových témat byly i otázky z anglického jazyka, matematiky a českého jazyka. Písemné zkoušky proběhly řádně a žáci na řešení měli čtyři hodiny.

7.4 Praktická část

Na provozovně třetích ročníků v Osadní, Praha7, se za dohledu zkušební komise konaly praktické zkoušky. Žáci předváděli své zadané úkony na jimi zvolených modelech. Součástí bylo i předložení samostatně odborné práce a její praktické řešení. Hodnocení a klasifikace proběhly na základě bodového systému.

7.4.1 Samostatná odborná práce

Žáci obdrží zadání témat a vyberou si z nich jednu variantu pánského či dámského zadání. V pánském museli provést klasický pánský střih a v dámském střih mikáda. Při dámské variantě musely být vlasy modelky barevně upraveny. Délka vlasů musela být viditelně zkrácena minimálně o 3 cm. Provedení střihu musel mít tvar mikáda, musí být vyfoukané do tvaru účesu. U varianty pánské bylo podmínkou, že před samotným střihem musí mít vybraný model na temeni vlasy delší než sedm centimetrů. Žáci musí vybrané

téma zpracovat nejdříve písemnou formou a následně ho prakticky předvést. Hodnotí se například použití správných technologických postupů a dodržení bezpečnostních a hygienických opatření.

7.4.2 Dámská disciplína

Dámský společenský účes, takové bylo zadání dámské části zkoušek. Pomocí pomůcek a nástrojů žáci prakticky zpracovávali dámskou část za dohledu a hodnocení zkušební komise. Ta z jejich výsledků převedla hodnocení do klasifikace, dle hodnotících tabulek. Posuzovala se nejen čistota provedené práce, její technologický postup a dodržení bezpečnostních a hygienických předpisů, ale i fantazie zpracování.

7.4.3 Pánská disciplína

V pánské části byl zadán pánský klasický střih s konečnou foukanou úpravou. Žáci ho předváděli na svých modelech, které si pro tento daný úkon zajistili. Střih prováděli na umytých vlasech a za pomoci nástrojů, pomůcek a ochranného prádla provedli zadaný úkon. V další části museli žáci vlasy svých modelů vyfoukat do požadovaného tvaru. Každý z jednotlivých úkonů byl bodován dle hodnotící tabulky za dozoru zkušební komise.

7.5 Ústní část

Pro ústní zkoušku bylo ředitelem školy vybráno z jednotného zadání 25 okruhových témat. Ke každému okruhu témat byla zadána jedna otázka ze světa práce. Ostatní otázky se týkali materiálů, technologie, zdravotní péče. Příkladem uvedu některé z otázek: Z jakých částí se skládá vlas? Jaké je chemické složení šamponu na vlasy? Jaké máme bezpečnostní a hygienické předpisy při holení vousů? K čemu slouží pracovní úřad? Před samotným předstoupením před zkušební komisí si žák vylosoval jedno z témat. V klidné části učebny měl patnáct minut na svou písemnou oporu. Následně předstoupil před zkušební komisí a přednesl řešení zadaných otázek. Členové zkušební komise žákům pokládali další doplňující otázky vztahující se k danému tématu. Zkouška proběhla klidným způsobem. Po odchodu žáka z učebny zkušební komise zhodnotila jeho celkové znalosti a klasifikovala ho. Výsledné hodnocení ústní části bylo zapsáno do kontrolního listu daného žáka

7.6 Celkové hodnocení závěrečných zkoušek

Po celkovém vyhodnocení a následném nástupu žáků, předsedkyně zkušební komise sdělila žákům celkové výsledky ze všech tří dílčí částí závěrečné zkoušky. Ze 35 připuštěných žáků ji úspěšně složili všichni žáci. Byla vidět nejen dobrá příprava na praktické závěrečné zkoušky, ale i na školní části zkoušky.

Tabulka 6: Hodnocení písemné části závěrečné zkoušky

	Dívky	Chlapci	Celkem
Výborně	9	0	9
Chvalitebně	5	6	11
Dobře	8	2	10
Dostatečně	5	0	5
Nedostatečně	0	0	0

Tabulka 7: Hodnocení praktická část

Hodnocení	Dívky	Chlapci	Celkem
Výborně	10	2	12
Chvalitebně	8	0	8
Dobře	6	4	10
Dostatečně	3	2	5
Nedostatečně	0	0	0

Tabulka 8: Hodnocení ústní část

	Dívky	Chlapci	Celkem
Výborně	10	3	13
Chvalitebně	5	1	6
Dobře	7	5	12
Dostatečně	3	0	3
Nedostatečně	0	0	0

V jednotném zadání závěrečných zkoušek pro členy komise je u kapitoly hodnocení uvedeno, že když škola zařadí do hodnocení i školní části, ovlivňuje celkové hodnocení žáka v rozmezí maximálně jednoho stupně. A to v případě, kdy bude žák úspěšný při zkouškách písemných i ústních, ale nenajde řešení tématu v praktické části je klasifikován stupněm 5 – nedostatečný“

8 Srovnání obou typů zkoušek

Ze srovnání obou typů zkoušek vyplývá, že jednotné zadání je pro žáky lépe uchopitelnější a lépe zpracovatelné. Nejvíce se to projevuje v řešení samostatně odborné práce, na které se ukáže, zda žák pochopil i podstatu daného úkonu. Jestli postupoval dle správných technologických postupů a dodržel bezpečnostní a hygienické předpisy.

Další velkou výhodou je větší časová dotace na nový typ závěrečných zkoušek, které jsou o dvě hodiny delší v praktické části díky přípravě, názornému provedení a obhajobě samostatně odborné práce

Nově také teoretická část zahrnuje otázky ze světa práce, které jsou prakticky zaměřené na problematiku hledání zaměstnání, otázky ohledně ekonomiky, podnikání, náležitostí na úřadech a další.

Závěr

V této bakalářské práci jsem se zabývala tématem Analýza hodnocení závěrečných zkoušek, protože jako vyučující odborného výcviku na střední odborné škole to považuji za mě velice blízké téma. V této práci jsem srovnávala závěrečné zkoušky u oboru kadeřník, protože připravuji třetí ročníky k závěrečným zkouškám. Za svou praxi jsem zažila ještě starý model závěrečných zkoušek a v této jsem ho porovnávala s novým jednotným typem zadávání.

V teoretické části jsem představila obor kadeřník, školu jako instituci, rozdělila a specifikovala požadavky a podmínky na studium žáků i vyučovací proces z pohledu požadavků na vyučující a jejich specifikaci.

V praktické části jsem porovnávala odlišnosti závěrečných zkoušek u oboru kadeřník na škole, na které pracuji, v letech 2011/2012 a 2018/2019, protože oba typy zkoušek se liší. U staršího modelu docházelo k jejich zadávání na každé škole zvlášť, u nového se již jedná o jednotné zadání od NÚV.

Cíl mé práce se naplnil dle mého očekávání, protože jsem v praktické části zjistila a ověřila, že nový typ jednotného zadání je pro žáky lépe zpracovatelný a dosahují lepších výsledků, díky většímu provázání praxe s teorií. Veškeré nevýhody původního typu zadávání mi nyní přijdou vyřešeny v novém typu. Dále oceňuji, že do ústní části byly přidány otázky ze světa práce, které jsou pro žáky aktuální ihned po dokončení školy, což zlepšuje jejich představy a orientaci při hledání práce v oboru.

Seznam použité literatury

1. LINHARTOVÁ, D . *Pedagogická komunikace pro učitele*. 1. vydání. Brno:MZLU, 2001
2. MAŇÁK, J.; ŠVEC, V. *Výukové metody*. Brno: Paido, 2003.
3. KALHOUS , Z., Obst, O. a kol.: *Školní didaktika*. Portál, Praha 2004,
4. PETTY G., *Moderní vyučování*. Portál, Praha 1996
5. PRŮCHA, J. (Ed.). (2009). *Pedagogická encyklopedie*
6. PRŮCHA, J. *Moderní pedagogika* Portál Praha, 1997,
7. KOHOUTEK, Rudolf. *Psychologie v teorii a praxi: Typologie osobnosti učitelů*[online]. 27.12.2009 [cit.10.5.2014]. Dostupné z:
<http://rudolfkohoutek.blog.cz/0912/typy-osobnosti-ucitelu>
8. *Informace o závěrečných zkouškách* [online]. 2021 Dostupné z:
<https://www.ceremat.cz>
9. *Informace o zadání závěrečných zkoušek* [online]. 2021 Dostupné z: www.nuv.cz
10. *Centrum pro zjišťování výsledků vzdělávání* [online]. 2021 Dostupné z:
<https://czvv.ceremat.cz/>
11. *Požadavky pro závěrečné zkoušky* [online] Dostupné z:
<https://www.msmt.cz/dokumenty-3/skolsky-zakon>
12. *Školní řád střední odborná škola COPTH* [online] Dostupné z:
<https://www.copth.cz/>
13. *Citát Jan Amos Komenský* [online]. Dostupné z: <https://citaty.net/citaty/267944-jan-amos-komensky-cilem-vzdelani-a-moudrosti-je-aby-clovek-videl-pr/>

Seznam tabulek:

1. *Tabulka 1: Hodnotící tabulka, strana 20*
2. *Tabulka 2: Převod bodů na klasifikaci, strana 20*
3. *Tabulka 3: Hodnocení písemných zkoušek, strana 25*
4. *Tabulka 4: Hodnocení praktických zkoušek, strana 25*
5. *Tabulka 5: Hodnocení ústní zkoušky, strana 26*
6. *Tabulka 6: Hodnocení písemné části závěrečné zkoušky, strana 29*
7. *Tabulka 7: Hodnocení praktická část, strana 29*
8. *Tabulka 8: Hodnocení ústní část, strana 30*